

Bóru ikki boð í bý

Mangan geva vit ikki foldarlívinum annan ans, enn at vit føðast, vaksa upp, røkja okkara starv og heim og eldast síðan í friði og náðum til vit ikki hava nakað her at gera longur.

Skjótari kann vera um hjá summum enn øðrum, men er vanlukkan uppi, stóðga vit tó øll á hørm og samkennandi og skilja eitt bil, hvussu stokkut foldarlívið kann vera.

Hvussu vit so í slíkum lötum royna at skilja hví vit skuldu missa henda ella handan á so ólukkuligan hátt, gera vit tað ikki, men mugu bert viður-

kenna, at vit eingi ráð hava á slíkum spurningum.

At eingin skal farast, at ikki so mikið sum ein spurvur skal falla til jarðar uttan við vilja Hins Alvalda, vita vit.

Í øllum førum hava vit lært hetta og hava í veruleikanum onga betri troyst, hvørki til okkum sjálvi ella teirra, ið mest varða av, og so avmarkaður máttur okkara er til í øllum lutum at ráða okkara egnu lagnu, er álitið um Guds mildu forsjón og vísu ætlan við okkum øllum tað einasta, ið kann bera í nívandi sorgini.

Allahalgannadagur verður hildin um stóran part av kristna heiminum. Hjá okkum er hann vígdur teimum,

sum farna ár fórust á sjónum. Teimum, sum á sjónum valdu at stríðast fyri okkum øllum og sum vóngóðir lögdu út á vandadýpið fyri at vinna sær og sínum útkomuna.

Hóast meira og minni talað um trúar- og aðrar lívsspurningar umboð, vita vit, at barlastin hjá øllum heimanífrá var so mikil, at teir á sjónum allir høvdu Skaparan við sær, og hvussu »forheraður« onkur kanska kundi verða í eitt nú orðaskifti um lívsins mongu ósvaraðu gátur, so vórðu hesar á skip ongantíð slignar upp í glens. Til tess var álvarin, gudsóttin og virðingin fyri Honum, ið lívið gav og tók, ov stór, eisini og kanska ikki minst hjá teimum, sum lítið høvdu at leggja afturat í so

máta.

Fátæksligur er tann uggi, vit kunnu veita teimum, sum hesuferð sita eftir teimum farnu seinastu árið. Men í takksemi fyri virki teirra fyri landinum og teirra kærsku skulu teir minnast. Teir skulu inniliga verða mintir og takkaðir fyri, at vit sum sjóvinnufólk áttu dreingir sum teir at søkja og røkja tað lívsgrundarlag, Harrin gav okkum. Vóru teir ikki, vóru heldur ikki vit.

Harrans friður veri við teimum faru og verndarhond Hins Alvalda styrkin í sorgini hjá tykkum, ið eftir sita.

Eitt stovudrama sum ongantíð kom úr stað

Havnar Sjótleikarlag:
"Hvíð", eftir Ólafur Haukur Simunarson
Umsett: Oskar Hermannsson
Leikstjórn: Mikkiál Helmsdal
Pallmynd: Regin D. Patursson

Har ein skriði er farin, er onnur væntandi.

Tað var niðurstøðan, sum kanska ikki er so hugtakan- di, tá tú hevur verið áskoðari til "lívið á pallinum" í Sjótleikarhúsinum leygar- kvøldið.

Leikurin er góður í byrja-

nini. Pallurin er ein snotilig stova, sum er innrættað við sera vøkrum møblum og málningum o.s.fr., eyðsað ein stova hjá fólki av tí betra slagnum.

Tað, sum tú heldur vera inngangurin til tað, sum skal fara fram í leiknum,

kemur ikki víðari.

Tá leikurin byrjar situr Tórður (Sverri Egholm), ein tilkomin maður í koyristóli øðrumegin og mamma hansara (Lis Djurhuus), hinumegin, í stovuni.

Tórður hyggur í ein kikkara og tosar um skip, sum fara og koma, og um fiskin, sum kemur upp á land. Tað er skilligt, at hann er vinnulívsmaður, sum eigur og rekur alt tað, hann sær í kikkaranum.

Tann gamla hinumegin, tosar í sínum lagi og gevur seg til kennis við at gera sínar egnu niðurstøður um tað, sum sonurin sigur.

Hon sigur m.a., at hann hevur fiskablað. Tað er sum

kunnugt ikki heitt blóð, og kann sipa til, at sonurin er kenslukaldur. Tað er hann á tann hátt, at hann vil styra øllum. T.d. vil hann hava yngsta sonin at lesa búskap, hóast hugur hansara stendur til at lesa bókmentir. Tað ger hann kortini, men torir ikki at siga pápanum tað.

Hetta er gamlaárskvøld, og Kristin (Hjördis Trónd), sum livir saman við Tórða, gongur til og frá.

Øll børnini eru boðin heim hetta kvøldið. Pápin hevur okkurt at siga teimum. Hann er gamal og ússaligur og ætlar sær at gevast at arbeiða.

Børnini, nøkur við maka og onnur stök, koma innar

so hvørt sum frálíður, men heldur torført at fáa greiði á, hvør er hvør.

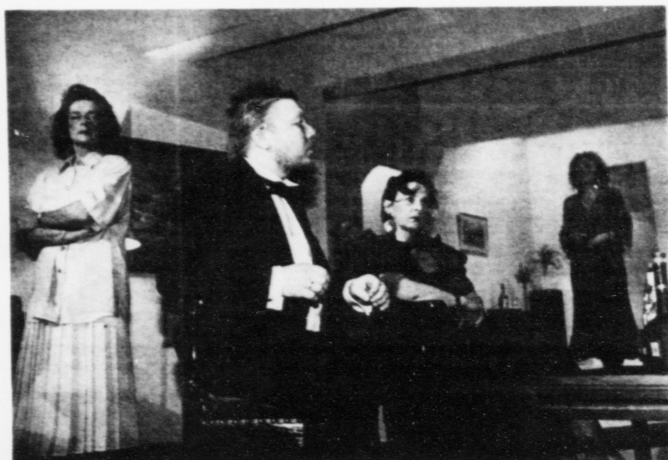
Børnini hugsa ikki um, hvørjar ætlanir pápin hevur, men meira um, hvat hvør teirra skal arva. Nógv verður tosað um Berg (Pól Joensen), fostursonin, sum er skipari á báti hjá teimum.

Øll eru tey óvundsjuð og bangin fyri, at pápin fer at geva honum meira enn sínum egnum børnum.

Afturgangstíðir eru, kvotaskipan er sett í gildi, lítil fiskur at fáa o.s.fr., so sum vit væl kenna aftur.

Øll eru tey óblið og tykjast so kensluleys, at tú fært ilt í búkin. Tey hava ongi

Framhald á síðu 11

ARBEIDSEFTIRLITIÐ

Skeiðvirksemi í november

5. nov.	Epoxyskeið	Tórshavn	kr. 600,-
8.-11. nov.	Handverk (Dagskeið)	Saltangará	kr. 1.850,-
15. nov.	Trukføraraskeið	Saltangará	kr. 825,-
15.-17. nov.	Kranføraraskeið D	Saltangará	kr. 1.600,-
22. nov.	Dampketilsskeið	Tórshavn	kr. 825,-

Nærri upplýsingar fáast við at venda sær til Arbeidseftirlitið.

Tilmelding á tlf. 17811, 56961, 71114, 48092.